

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 19. syyskuuta 2007 (26.09)
(OR. en)**

**Toimielinten välinen asia:
2005/0260 (COD)**

**10076/07
ADD 1**

**AUDIO 26
TELECOM 77
CONSOM 75
PI 24
CODEC 596**

LUONNOS NEUVOSTON PERUSTELUIKSI

Asia: Neuvoston vahvistama YHTEINEN KANTA Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta

NEUVOSTON PERUSTELUT

I Johdanto

Komissio teki ehdotuksensa 13. joulukuuta 2005.

Euroopan parlamentti antoi ensimmäisen käsittelyn lausuntonsa täysistunnossa 11.–14. joulukuuta 2006.

Komissio teki muutetun ehdotuksen 29. maaliskuuta 2007.

Neuvosto vahvisti [...] yhteisen kantansa perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti.

Käsittelyn yhteydessä neuvosto otti huomioon myös Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 13. syyskuuta 2006 antaman lausunnon ja alueiden komitean 11. lokakuuta 2006 antaman lausunnon.

II Yhteisen kannan erittely

Yhteinen kanta on syntynyt Euroopan parlamentin, komission ja neuvoston epävirallisen yhteydenpidon tulosten pohjalta yhteispäätösmenettelyyn sovellettavista käytännön menettelytavoista annetun yhteisen julistuksen 16–18 kohdan mukaisesti.

Vaikka yhteinen kanta sisältää joitakin merkittäviä muutoksia komission alkuperäiseen ehdotukseen sekä rakenteen että sisällön suhteen, komission ehdottama peruslähestymistapa sekä ehdotuksen pääkohdat on säilytetty. Tärkeimmät muutokset on esitetty jäljempänä A ja B osassa.

A. Rakenteelliset muutokset

Komissio ehdotti uutta kaksitasoista sääntelyjärjestelmää, joka käsittää kaikkiin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sovellettavan perussäännösten ja ainoastaan televisiolähetyksiin sovellettavat lisävelvoitukset. Yhteisessä kannassa on säilytetty tämä perusajatus, mutta siinä otetaan käyttöön merkittäviä rakenteellisia muutoksia (lisätään uusia lukuja ja muutetaan eräiden artiklojen järjestystä) varmistamaan, että kaikkiin palvelujen tarjoajiin sovellettavat velvoitteet on erotettu erikseen tilattavista (on-demand) palveluista, jotka vuorostaan on erotettu ainoastaan televisiolähetyksiin sovellettavista palveluista. Nämä rakenteelliset muutokset parantavat suuresti tekstin luettavuutta ja oikeudellista selkeyttä.

B. Sisällölliset muutokset

i) Soveltamisala (1 artiklan a–e kohta, 3 artiklan 8 kohta¹, johdanto-osan 2, 13, 14 ja 16–25 kappale)

Asiaan liittyvät Euroopan parlamentin tarkistukset: 2, 15, 16, 18, 213, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 41, 51, 57, 66, 67, 68, 205, 77, 79, 92

Yhteisessä kannassa selvennetään komission ehdottamaa direktiivin soveltamisalan laajentamista. Ajatuksena (ks. johdanto-osan 17 kappale) on, että nyt sisällytettyjen tilattavien palvelujen olisi kilpailtava samasta yleisöstä kuin televisiolähetysten. Merkittävin muutos komission ehdotukseen tältä osin on käsitteen 'ohjelma' käyttöönotto, ja käsitettä 'toimituksellinen vastuu' on myös korostettu edelleen. Yhteisessä kannassa on myös pyritty tuomaan oikeudellista selkeyttä direktiivin ja muiden oikeudellisten välineiden, erityisesti direktiivin 2000/31/EY (sähköistä kaupankäyntiä koskeva direktiivi), väliseen suhteeseen.

¹ Artiklojen numerointi noudattaa direktiivin 89/552/ETY numerointia sellaisena kuin se on tällä direktiivillä muutettuna.

ii) Lainkäyttövalta ja palveluiden vapaa liikkuvuus (2, 2a ja 3 artikla, johdanto-osan 27–35 kappale)

Asiaan liittyvät Euroopan parlamentin tarkistukset: 10, 14, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 80, 81, 82, 199, 84, 85, 220, 221, 222, 89, 90

Yhteinen kanta tukee komission ehdotuksen peruslähestymistapaa, jonka mukaan lainkäyttövalta olisi edelleen määriteltävä palvelujen tarjoajan sijoittautumisen perusteella (alkuperämaa-periaate), mutta olisi oltava järjestelmä sellaisten tapausten käsittelemiseksi, joissa televisiolähetys on suunnattu kokonaan tai pääosin muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, johon lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut. Yhteisessä kannassa (3 artikla) kehitellään komission ehdottamaa järjestelmää, jolla luodaan ensimmäinen ei-sitovan yhteistyön vaihe, jossa asianomaisten jäsenvaltioiden kesken haetaan vastavuoroisesti hyväksyttäviä ratkaisuja, ja tätä vaihetta seuraava toinen, 'sääntöjen kiertämisen' vaihe, jossa tietyissä, hyvin määritellyissä tapauksissa voidaan toteuttaa sitovia toimenpiteitä. Tällä toisella vaiheella, johon liittyy yhteisön menettely, pyritään tosiasiallisesti kodifioimaan johdettuun oikeuteen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen olemassa olevan oikeuskäytäntö.

Asiaan liittyvän kysymyksen, joka koskee palvelujen vapaata liikkuvuutta sekä tästä periaatteesta poikkeavia toimenpiteitä, suhteen yhteisen kannan 2a artiklassa säilytetään oikeudellisesti vallitseva tilanne. Tilattavien palvelujen osalta poikkeusta koskevat ehdot ja menettelyt (useista yleiseen järjestykseen liittyvistä syistä, mukaan lukien alaikäisten suojelun tarve) ovat täsmälleen samat kuin sähköistä kaupankäyntiä koskevassa direktiivissä 2000/31/EY.

iii) Yhteis- ja itsesääntely (3 artiklan 7 kohta ja johdanto-osan 36 kappale)

Asiaan liittyvät Euroopan parlamentin tarkistukset: 36, 37, 78, 91

Yhteisessä kannassa tunnustetaan tällaisen ei-sitovan säädöstön tärkeä asema siten, että jäsenvaltiot velvoitetaan 3 artiklan 7 kohdassa kannustamaan yhteis- ja/tai itsesääntelyyn niiden oikeudellisen järjestelmän suomissa puitteissa.

iv) Tuotesijoittelu (1 artiklan m kohta, 3g artikla, johdanto-osan 60–63 kappale)

Asiaan liittyvät Euroopan parlamentin tarkistukset: 56, 219, 61, 62, 72, 75, 76, 227, 133

Yhteisessä kannassa vahvistetaan periaate, että tuotesijoittelu kielletään kaikkien sen määräajan, jonka kuluessa direktiivi on sisällytettävä kansalliseen lainsäädäntöön, jälkeen tuotettujen ohjelmien osalta. Vapautuksia tästä periaatteesta myönnetään kuitenkin tietyin edellytyksin tietyn tyyppisille ohjelmille (elokuvat, tv-sarjat, urheilu ja kevyet viihdeohjelmat). Näitä vapautuksia sovelletaan automaattisesti, ellei jäsenvaltio päättä, että niitä ei sovelleta. Vaatimus tuotesijoittelun määrittämisestä hetkellä, jolloin ohjelma jatkuu mainoskatkon jälkeen, on myös lisätty, ja 'teemasijoittelua' koskevaa erityistapausta on käsitelty johdanto-osan 63 kappaleessa.

v) Muut mainontaa, myös lapsille tarkoitettua mainontaa, koskevat säännökset (1 artiklan h–l kohta, 3e, 3f, 10, 11, 18, 18a, 19 ja 20 artikla, johdanto-osan 26, 52 ja 54–59 kappale)

Asiaan liittyvät Euroopan parlamentin tarkistukset: 28, 58, 59, 70, 71, 73, 74, 110, 189, 200, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 225, 226, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 134, 138, 228, 208, 202, 229, 143, 144

Yhteisessä kannassa noudatetaan pääasiassa komission ehdotuksen perusajatusta, jonka mukaan audiovisuaaliseen kaupalliseen viestintään sovellettavia laatua koskevia perussääntöjä sovelletaan kaikkiin audiovisuaalisiin mediapalveluihin, kun taas määrää koskevia sääntöjä, joita sovelletaan ainoastaan televisiolähetysiin, on yksinkertaistettu ja johdonmukaistettu nykyisen direktiivin sääntöihin verrattuna. Tällä tavoin voidaan luoda sääntely-ympäristö, jossa ilmaislähetysmalli voi edelleen kilpailla tilauspohjaisten televisiokanavien kanssa.

Yhteisessä kannassa varmistetaan parempi lasten suojelu. Direktiivin 3e artiklan 2 kohdassa edellytetään, että jäsenvaltiot ja komissio kannustavat käytäntösääntöjen kehittämistä lapsille kohdistetun 'roskaruokaa' koskevan mainonnan osalta, ja ohjelmien keskeyttämisen määrää koskevat säännöt 11 artiklan 2 kohdassa ovat tiukemmat lasten ohjelmien kohdalla.

vi) Lyhyet uutisraportit (3k artikla, johdanto-osan 38–40 kappale)

Asiaan liittyvät Euroopan parlamentin tarkistukset: 21, 218, 223, 224, 207, 97, 98

Komissio ehdotti säännöstä, jolla pyritään varmistamaan sellaisten kansallisten järjestelmien syrjimätön soveltaminen, joilla pyritään takaamaan lähetystoiminnan harjoittajien oikeus saada aineistoa lyhyitä uutisraportteja varten yleisöä suuresti kiinnostavista tapahtumista. Yhteisen kannan tekstissä mennään pidemmälle; siinä velvoitetaan jäsenvaltiot luomaan tällainen järjestelmä, mikä siis johtaa itse asiassa yhteisön laajuiseen oikeuteen. Tämän oikeuden keskeiset kysymykset on yhdenmukaistettu tekstissä, mutta sen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja ehdoista on jäsenvaltioiden päätettävä toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

vii) Sääntelyviranomaiset (23b artikla, johdanto-osan 65–66 kappale)

Asiaan liittyvät Euroopan parlamentin tarkistukset: 13, 63, 147, 148, 149

Yhteisen kannan tekstistä käy ilmi tätä asiaa koskeva Euroopan parlamentin ja neuvoston välinen herkkä kompromissi, jonka ydin on yhteistyötä ja tietojenvaihtoa käsittelevässä uudessa 23b artiklassa.

viii) Alaikäisten suojelu (3h artikla, johdanto-osan 44–47 kappale)

Asiaan liittyvät Euroopan parlamentin tarkistukset: 46, 47, 100, 101, 103, 14, 105, 145, 146

Nykyiset televisiolähetysä koskevat säännökset pysyvät yhteisessä kannassa ennallaan, mutta uutena lisäyksenä on erikseen tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva velvoite. Velvoitteella halutaan suojella alaikäisiä varmistamalla, että alaikäiset eivät normaalisti voi päästä palveluihin, jotka voivat vakavasti haitata heidän fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystään. Johdanto-osan kappaleissa mainitaan suodatinjärjestelmät ja PIN-koodit esimerkkeinä käytettävissä olevista toimenpiteistä. Johdanto-osan kappaleissa kiinnitetään myös huomiota Euroopan parlamentin ja neuvoston 20 päivänä joulukuuta 2006 antamaan suositukseen alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ja vastineoikeudesta.

ix) Eurooppalaiset teokset (3i artikla ja johdanto-osan 48–50 kappale)

Asiaan liittyvät Euroopan parlamentin tarkistukset: 49, 214, 52, 53, 108, 109, 137, 150

Nykyisen direktiivin televisiolähetysiin sovellettavat säännökset on yhteisessä kannassa jätetty ennalleen, vaikka johdanto-osan 49 kappale muistuttaa sisällöltään edellisen tarkistuksen johdanto-osan 31 kappaletta (direktiivi 97/36/EY) 'itsenäisistä tuottajista'. Tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta mediapalvelujen tuottajilla on kuitenkin uusi velvoite edistää eurooppalaisten teosten tuotantoa ja saatavuutta.

x) Vammaisten pääsy palveluihin (3c artikla)

Asiaan liittyvät Euroopan parlamentin tarkistukset: 43, 65, 135

Yhteisessä kannassa veloitetaan jäsenvaltiot kannustamaan palvelujen tarjoajia varmistamaan, että niiden palvelut saatetaan asteittain näkö- ja kuulovammaisten henkilöiden käytettäväksi.

xi) Medialukutaito (26 artikla, johdanto-osan 37 kappale)

Asiaan liittyvät Euroopan parlamentin tarkistukset: 5, 8, 39, 45, 54, 93, 150

Johdanto-osan 37 kappaleessa korostetaan medialukutaidon keskeistä merkitystä ja muistutetaan myös Euroopan parlamentin ja neuvoston 20 päivänä joulukuuta 2006 antamasta suosituksesta, joka sisältää tärkeää medialukutaitoon liittyvää aineistoa. Komissiota vaaditaan nyt, komission raportointivelvollisuuksiin sisältyen ja komission päättäessä direktiivin tulevista muutosehdotuksista, 26 artiklan mukaisesti kiinnittämään erityistä huomiota medialukutaitoon jäsenvaltioissa.

xii) Vastineoikeus (johdanto-osan 53 kappale)

Asiaan liittyvät Euroopan parlamentin tarkistukset: 55, 136

Nykyiset televisiolähetysiin liittyvät velvoitteet (23 artikla) pysyvät ennallaan. Johdanto-osan 53 kappaleessa selvitetään, että vastineoikeutta voitaisiin soveltaa myös oikaisukeinona verkkoympäristössä, ja muistutetaan alaikäisten ja ihmisarvon suojelua ja vastineoikeutta koskevasta suosituksesta.

III Lopuksi

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisten epävirallisten neuvottelujen tuloksena saavutetussa yhteisessä kannassa säilytetään komission ehdottama lähestymistapa ja oikeudellinen rakenne audiovisuaalisen alan sääntelyn mukauttamiseksi markkinoiden ja teknologian muutoksiin. Direktiivin soveltamisalaa ja lainkäyttövaltaa koskevia säännöksiä on merkittävästi selkeytetty, ja useita muita tärkeitä mukautuksia on tehty, mukaan lukien sellaisissa herkissä kysymyksissä kuin tuotesijoittelu, mainonta (erityisesti lapsille suunnattu), lyhyet uutisraportit, sääntelyviranomaiset sekä vammaisten pääsy palveluihin.